

Arrest

nr. 111 147 van 1 oktober 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 18 september 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 september 2013.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 september 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. GOEGEBEUR en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen in 2003 het Rijk binnen en diende op 12 augustus 2013 een asielaanvraag in. Op 6 september 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Pakistaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Biki Sharif, district Mandi Bahauddin gelegen in de provincie Punjab. U bent ongehuwd en hebt geen kinderen. U werkte niet in Pakistan. U stamt uit een soennitische familie. Echter in het jaar 1999, onder invloed van enkele vrienden, werd u sjiïet. In de loop van het jaar 2000 werd u voorzitter van de sjiïtische organisatie "Fikha Jaffria" in uw dorp. Enkele soennieten in het dorp keerden zich tegen u. U ontving dreigbrieven van soennieten in de eerste maanden van het jaar 2002. U diende klacht in bij de politie. Uit vrees voor uw leven, besloot u uiteindelijk Pakistan te ontvluchten. In de zevende of achtste maand van 2003 verliet u per vliegtuig Karachi. Via Sri Lanka reisde u verder naar Turkije. Vervolgens zette u uw tocht verder over land en bereikte België hetzelfde jaar. U deed geen asielaanvraag. U verbleef hier steeds bij uw broer Mohammed Arif, die de Belgische nationaliteit bezit. U diende verschillende keren bij de Dienst Vreemdelingenzaken een aanvraag tot regularisatie in op basis van artikel 9.3 van de Vreemdelingenwetgeving en op basis van artikel 9bis. Een eerste maal in het jaar 2005, vervolgens in het jaar 2006, hierna in 2009 en 2012 en een laatste maal in het jaar 2013. Uw aanvragen werden telkens geweigerd. U gaf geen gevolg aan de eerder u betekende bevelen om het grondgebied te verlaten door de Dienst Vreemdelingenzaken. Op 1 juli 2013 wordt u op een Belgische markt opgepakt bij een vreemdelingencontrole door de politie. U wordt opgesloten in het centrum voor illegalen te Brugge. U vroeg hier asiel aan op 12 augustus 2013. U vreest bij terugkeer naar Pakistan voor uw leven.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een kopie van de Engelse vertaling van een attest van de organisatie "Tehreek-i-Jaffariah" uit Pakistan neer, een kopie van de Engelse vertaling van een "First Information Report" ("FIR", proces-verbaal) dd. 18/03/2002, een kopie van een kaart van het "Tehreek-e-Jaffria", en de kopie van twee krantenartikelen neer.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat er in uw hoofde geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2, a, b en c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u pas op 12 augustus 2013 een asielaanvraag heeft ingediend in België, terwijl u verklaart sinds 2003 steeds in België te hebben verbleven (zie gehoorverslag CGVS p. 3-4). Uw laattijdige aanvraag in België tot toekenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus ondermijnt in sterke mate de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging ten opzichte van Pakistan. Het is tevens opmerkelijk dat u uw asielaanvraag indient nadat u bij een vreemdelingencontrole door de politie wordt opgepakt en opgesloten in een gesloten centrum. Opnieuw strookt dit niet met uw beweerde vervolgingsvrees in uw land van herkomst, immers kan worden verwacht dat indien u werkelijk uw land ontvluchtte wegens een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade, u zo snel mogelijk asiel aanvraagt in het eerste land waar u bescherming kan krijgen. Uw verklaring dat u nooit eerder asiel aanvroeg omdat u toch al een procedure tot regularisatie lopen had en niet wist dat u asiel kon aanvragen (zie gehoorverslag CGVS, p.4), is geen voldoende verschoninggrond voor uw laattijdigheid en valt hoegenaamd niet te rijmen met uw huidige bewering een vrees tot vervolging in Pakistan te bezitten. U diende trouwens zoals blijkt uit het administratief dossier deze aanvragen tot regularisatie in met behulp van een advocaat, die geacht wordt op de hoogte te zijn van de bestaande mogelijkheden tot bescherming, zodat nog meer wordt vermoed dat u deze internationale bescherming niet noodzakelijk achtte en daarom geen asiel aanvroeg. Alles wijst er dan ook op dat u louter en alleen asiel aanvroeg om een nakende repatriëring naar Pakistan te vermijden (zie gehoorverslag CGVS p. 4).

Voorts kan er evenmin geloof gehecht worden aan uw onmiddellijke vluchtaanleiding uit Pakistan naar aanleiding van uw bekering tot het sjiïsme. Uw kennis aangaande het sjiïsme in Pakistan bleek tijdens uw gehoor voor het CGVS dermate gering te zijn, dat u er niet in slaagde uw bekering tot het sjiïsme geloofwaardig voor te stellen. Aldus komt de kern van uw voorgehouden vluchtmotieven volledig in het gedrang. U kon ten eerste niet omschrijven volgens welk proces en/of welke religieuze ceremonie u zich bekeerde van soenniet tot sjiïet. Op deze vraag van het CGVS gaf u enkel het ontwijkende antwoord dat u het systeem van 'hun' (cfr sjiïeten) geloof aanvaardde (zie gehoorverslag CGVS p. 7). U bleef eveneens het antwoord schuldig op de vraag welke de bekendste 'imambargahs' of sjiïtische moskeeën zijn in Pakistan. U vertelde alleen maar dat de imambargahs' allemaal en overal in Islamabad, Lahore en Rawalpindi dezelfde zijn maar kende de namen ervan niet. U herinnerde zich evenmin namen van

Pakistaanse sjiitische leiders (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U kon het verschil niet concreter uitleggen dan dat het enige grote verschil is dat soennieten 4 'Yaars' hebben die de sjiieten niet aanvaarden (zie gehoorverslag CGVS p.8). Uit de beschikbare informatie blijkt dat de sjiieten de eerste drie kaliefen (Abu Bakr, Umar, Uthman) die na de dood van Muhammad de gemeenschap leidden niet door hen als kalief worden aanvaard en dat ze enkel Ali, de schoonzoon en neef van Muhammad, als leider aanvaardden. U beweerde echter verkeerdelijk dat imam Bakr en imam Abu Bakr naast imam Hussain wel door de sjiieten worden aanvaard en worden herdacht tijdens de maand muharram. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratieve dossier. U blijft verder het antwoord schuldig op de vraag wie de centrale religieuze figuur is binnen het sjiïsme en vermeldt zelfs nergens de naam van deze voor de sjiieten eerste kalief, Ali. U kent geen namen van grote sjiitische bedevaartsoorden. U weet alleen dat er pelgrimplaatsen zijn in Iran, Irak en Syrië. Tevens, voor een sjiiet is het zeer bevreemdend te noemen dat u de "Dag van Ashura", een zeer gekende religieuze feestdag voor alle sjiieten wereldwijd, louter omschrijft als de tiende dag van muharram waarop eten wordt gemaakt en waarop men stopt met huilen en zichzelf te slaan. De diepere symbolische betekenis van die dag ontgaat u. Namen van Pakistaanse websites gemaakt door en voor sjiieten zijn u al even onbekend, evenals namen van sjiitische politieke partijen in Pakistan (zie gehoorverslag CGVS p.11). Ofschoon u beweerde de lokale voorzitter te zijn geweest van de sjiitische organisatie "Fikha Jaffriah", bent u bevreemdend genoeg ook niet op de hoogte van de ontstaansgeschiedenis en de historiek van de sjiitische organisatie waarvan u voorzitter was. U weet zelfs de naam niet van de huidige nationale leider van deze organisatie. Dat u pas in 1999 sjiiet bent geworden en daarom niet kan weten wat er voordien gebeurde binnen "Fikha Jaffriah", is geen gegronde verklaring voor uw onwetendheid (zie gehoorverslag CGVS p.11).

Voorts dient erop gewezen te worden dat u erg vaag en weinig concreet, en zelfs tegenstrijdig was in uw verklaringen voor het CGVS over de problemen die u gekend heeft in Pakistan, hetgeen het ongeloofwaardige karakter van uw vluchtmotieven zoals boven aangehaald enkel bevestigt. U blijft zeer summier in de beschrijving van uw problemen met soennieten in de regio. U stelt slechts dat soennieten achter u aan zitten (zie gehoorverslag CGVS p.5). U bleef het antwoord schuldig op de door het CGVS gestelde vraag welke soennitische groepering of organisatie het op u gemunt had. U stelde slechts dat het soennieten waren uit het dorp en er geen benaming is voor de groep tot de welke zij zouden behoren (zie gehoorverslag CGVS p.6 en p.12). Gevraagd welke soennitische groeperingen in uw regio van afkomst zoal actief zijn, beweerde u louter eens in Brussel te hebben gelezen over een groep "Jamiat Ulma". Meer wist u er niet over, gaf u toe. U voegde er merkwaardig genoeg aan toe niet veel interesse te bezitten hiervoor (zie gehoorverslag CGVS, p.12). In deze context en verwijzend naar de door u neergelegde documenten (kopie Engelse vertaling), dient te worden aangestipt dat de inhoud van deze documenten moeilijk overeen te stemmen zijn met uw bovengenoemde verklaringen. Zo blijkt uit het attest van "Tehreek-i Jaffriah" dat u gevaar liep door toedoen van de organisatie extreemreligieuze soennitische "Sipah-e-Sohaba", terwijl uit uw verklaringen gemaakt in het "FIR" of proces-verbaal door de politie te Kutiala Sheikhan blijkt dat de groeperingen "Jamat ud Dawa" en "Lashkar-e-Jhangvi" u bedreigden. U noemde echter geen van deze organisaties tijdens uw gehoor op het CGVS. Bijgevoegd wijst het CGVS op een overige merkwaardige discrepantie waargenomen tussen uw verklaringen gedaan op het CGVS en de vertaling van het "FIR" dat u neerlegde. Volgens de vertaling van het "FIR" zou u drie maanden voor u deze klacht indiende op 18 maart 2002, voorzitter van de "Tehreek-i-Jaffariah" in uw dorp geworden zijn. Op het CGVS daarentegen verklaarde u meermaals reeds in het jaar 2000 voorzitter van deze organisatie te zijn geworden (zie gehoorverslag CGVS, p.5, 6, 10, 12). U kon geen verklaring geven voor deze opmerkelijke incoherentie (zie gehoorverslag CGVS p.13). De door u neergelegde documenten zijn bijgevolg niet van die aard dat zij de beoordeling van uw asielaanvraag door het CGVS in positieve zin kunnen ombuigen. Bovendien, daar uw neergelegde documenten geen originele documenten maar slechts kopieën van vertalingen betreffen, maakt dat de authenticiteit van de documenten in het geheel niet kan worden nagegaan door het CGVS.

De vastgestelde incoherenties door het CGVS bevestigen alleen maar de zeer twijfel achtige waarde van de documenten in uw asielaanvraag. Deze argumenten gelden eveneens voor de overige documenten die u na uw gehoor voor het CGVS overmaakte. De kaart die u neerlegde van "Tehreek-e-Jaffria" en de krantenartikels zijn slechts fotokopieën en geen originele documenten. De authenticiteit van deze documenten is geenszins gegarandeerd. Opvallend is ook dat de kaart niet ondertekend werd door u, zoals kan afgeleid worden uit de neergelegde kopie. Overigens blijkt ook het Engelse taalgebruik op de kaart niet correct te zijn toegepast, hetgeen des te opvallender is voor een organisatie als de uwe waartoe u behoorde. Zo werd op de kaart in plaats van "designation" of benoeming "desination" geschreven om uw functie binnen de organisatie aan te duiden. Hierbij kan worden toegevoegd dat u geen geldige verklaring gaf waarom u de documenten ter ondersteuning van uw asielaanvraag niet eerder kon voorleggen bij aanvang van uw asielprocedure. Immers dateert de aanvang van uw asielprocedure reeds van 13

augustus 2013 en werd u op 19 augustus 2013 gehoord door een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken. Dat u pas tijdens uw gehoor voor het CGVS op 29 augustus 2013 en ook erna nog documenten ter staving van uw moeilijkheden in uw land van herkomst kan voorleggen, ondersteunt de twijfelachtige bewijswaarde en oorsprong van uw neergelegde documenten, temeer u reeds tien jaar in België bent en uw problemen dateren van voor uw komst hierheen. De dreigbrieven waarover u sprak legt u tot op heden nog niet voor. Zoals nog blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd gevoegd kan men in Pakistan makkelijk op niet-reguliere wijze allerlei documenten verkrijgen, zodat de bewijswaarde van veel documenten relatief dient te worden genoemd. U gaf toe geen andere moeilijkheden te hebben gekend in Pakistan (zie gehoorverslag CGVS p.5). Bovenstaande leidt ertoe dat er geen geloof meer kan worden gehecht aan uw bewering zich van soennisme tot sjiisme bekeerd te hebben en daarom bedreigd te zijn door soennieten in Pakistan.

Tot slot blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) dat het noordwesten van Pakistan geteisterd wordt door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas en Khyber-Pakhtinkhwa. Hoewel de situatie in de in de provincies Baluchistan, Punjab, Sindh, Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager. De situatie in Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan is immers relatief stabiel te noemen. Het geweld dat in de provincies Baluchistan, Punjab en Sindh voorkomt neemt weliswaar de vorm aan van zelfmoordaanslagen, targeted killings, en sektarisch geweld, doch dit kadert niet binnen een aanhoudende en open strijd tussen gewapende groeperingen en de Pakistaanse autoriteiten of tussen gewapende groeperingen onderling. De gewelddadige confrontaties en incidenten die er plaatsvinden overstijgen niet het niveau van interne ongeregeldheden in de zin van artikel 1, tweede lid van het Tweede protocol bij de Geneefse verdragen van 12 augustus 1949. Daar er in de provincie Punjab thans geen sprake van een gewapend conflict in volkenrechtelijke zin, bestaat er actueel voor burgers afkomstig uit deze provincie geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

In het licht van bovenstaande vaststellingen, zijn er geen aanwijzingen dat u nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

1.3. Stukken

Verzoeker voegt bij het verzoeker volgende stukken: “aangifte bedreiging bij Politie; krantenartikel dd. 15.12.2001 + vertaling; krantenartikel dd. 1.12.2001 + vertaling; bevestiging levensgevaar 16.5.99; lidkaart Sija groepering; schoolcertificaat; bewijsstukken in verband met huidig terreur tegen Sjiiten in Pakistan.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. Vooraf dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen vervolging vreest door de Pakistaanse autoriteiten. Hij is legaal vertrokken uit zijn land en is ook thans nog in het bezit van een geldig Pakistaans paspoort dat op 8 november 2010 werd verlengd door Pakistaanse ambassade te Brussel tot 15 november 2014.

3.2. Verzoeker steunt zijn asielaanvraag geheel op zijn bekering in 1999 tot het sjiiitische geloof en de vervolging door soennieten toen hij in 2000 voorzitter werd van de sjiiitische organisatie "Fikha Jaffria" in zijn dorp. Enkele soennieten uit zijn dorp stuurden hem dreigbrieven. Verzoeker diende klacht in bij de politie maar vreesde voor zijn leven en vertrok naar Europa.

3.3. Met de commissaris-generaal kan worden vastgesteld dat verzoeker 10 jaar wachtte vooraleer asiel aan te vragen. Dergelijke houding kan bezwaarlijk wijzen op een dringende nood aan bescherming. Verzoeker kan menen dat hij niet onlogisch heeft gehandeld "*vermits verzoeker vooraf een procedure tot regularisatie en een procedure art 9 lid 3 doorlopen heeft*" doch hieruit kan hoogstens blijken dat verzoeker wil migreren en zich vestigen in België, niet dat hij vreest voor vervolging. Immers verzoeker heeft verschillende aanvragen voor verblijf ingediend die telkens werden afgewezen. Verzoeker kon er aldus van uitgaan dat hij het land moest verlaten te meer nu hij op 25 juli 2012 een bevel om het grondgebied te verlaten kreeg. Verzoeker diende pas een asielaanvraag in nadat hem een tweede bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend op 1 juli 2013 (bijlage 13septies). Verzoekers bewering dat hij onwetend was over de mogelijkheid asiel aan te vragen kan niet overtuigen nu verzoeker wel wist hoe hij zijn immigratie moest regelen en er dus kan worden van uitgegaan dat hij zelfs binnen de Pakistaanse gemeenschap kennis had van asielaanvragers. Bovendien kan uit het administratief dossier blijken dat verzoeker steeds werd bijgestaan door een advocaat.

3.4. De kern van verzoekers asielaanvraag is zijn bekering tot het sjiisme. Verzoeker erkent dat zijn kennis beperkt is en meent dat dit te verschonen is omdat hij "*vroeger heel zijn leven Soeniet was en hij zich pas in 1999 onder invloed van enkele vrienden Sjiit geworden is. In 2003 diende hij Pakistan te verlaten en er sindsdien nooit meer is teruggekeerd*".

Echter indien verzoeker zich bekeert tot een andere geloofsgemeenschap dan is het redelijk te verwachten dat hij dit weloverwogen doet. Dit kan niet blijken uit verzoekers verklaringen nu hij slechts aangeeft omwille van enkele vrienden van godsdienst te zijn veranderd. Aldus kan ook vastgesteld worden dat verzoeker de grote verschillen tussen het soennisme en sjiisme niet kent zodat niet kan aangenomen worden dat de beweerdde bekering inhoudelijk of religieus geïnspireerd is. Verzoeker kan bovendien het bekeringsproces niet toelichten noch aangeven welke religieuze ceremonie hem binnenbracht in de sjiiitische geloofsgemeenschap. Voorts toont verzoeker evenmin een bijzondere interesse aan voor de sjiiitische geloofsteken ('imambargahs' of sjiiitische moskeeën, Pakistaanse sjiiitische leiders, de centrale religieuze figuur binnen het sjiisme, grote sjiiitische bedevaartsoorden, Pakistaanse websites gemaakt door en voor sjiieten, namen van sjiiitische politieke partijen in Pakistan... (zie CGVS-verhoor p. 7-9)). Ook de symbolische betekenis van "Dag van Ashura" ontgaat verzoeker. Verzoekers bewering dat hij lokale voorzitter was van de sjiiitische organisatie "Fikha Jaffria" kan aldus niet overtuigen. Niet enkel is verzoeker onbekend over de ontstaansgeschiedenis en de historiek van deze sjiiitische organisatie maar hij kent evenmin de naam van de huidige nationale leider van deze organisatie (zie gehoorverslag CGVS p.11).

3.4.1. Verzoeker toont aldus niet aan een sjiiitische bekeerling te zijn. Evenmin kan worden aangenomen dat verzoeker een dwingende noodzaak voelde om van geloof te veranderen. Immers verzoeker bevestigt dat hij ook in België geen contact heeft met zijn sjiiitische geloofsgenoten zodat hij bezwaarlijk kan volhouden dat hij zijn land diende te verlaten omwille van een bekering.

3.4.2. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de beweerdde gevolgen van deze bekering. Verzoeker bleek bovendien niet in staat zijn problemen met soennieten in de regio te beschrijven. Hij kon niet aangeven welke soennitische groepering of organisatie hem vervolgde (zie gehoorverslag CGVS p.5-6-12) en de neergelegde documenten waren op dit punt strijdig met de FIR ("Jamat ud Dawa" en "Lashkar-e-Jhangvi") en het attest van "Tehreek-i Jaffria" (Sipah-e-Sohaba).

3.5. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift meerdere documenten. Verzoeker gaat er ten onrechte van uit dat aan de voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid ervan wordt aangetoond. De Raad kan immers de aangebrachte stukken bewijswaarde weigeren wanneer deze naar zijn oordeel onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. De bewijskracht behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de

Raad de stukken van valsheid moet betichten. Voorts is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verzoeker dient niet louter documenten neer te leggen maar hij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn.

3.5.1. De FIR is een eenzijdige registratie van een klacht zodat de bewijswaarde op zich al beperkt is, met name tot het bewijs van registratie van een klacht, doch niet tot het bewijs van de inhoud ervan. Bovendien is deze FIR strijdig met verzoekers verklaringen waar verzoeker steeds verklaarde in 2000 voorzitter te zijn geworden, terwijl hij volgens de "FIR" op 18 maart 2002, voorzitter van de "Tehreek-i-Jaffariah" in zijn dorp geworden is. Zoals hoger gesteld is ook de organisatie die volgens de FIR verzoeker vervolgt strijdig met de overige verklaringen en stukken. De lidkaart van Tehreek-e-Jaffria kan hoogstens aantonen dat de houder van de kaart de beweging (financieel) steunt en vormt op zich geen bewijs van actief lidmaatschap. Bovendien kunnen dergelijke documenten eenvoudig worden aangemaakt zodat dit onvoldoende is om de geloofwaardigheid van verzoekers bekering aan te tonen. Krantenartikels kunnen bezwaarlijk de geloofwaardigheid herstellen van een relaas nu het een feit van algemene bekendheid is dat kranten niet gekant zijn tegen de publicatie van artikels tegen betaling, en hun bewijswaarde bijgevolg bijzonder relatief is. Ook al wordt ter terechtzitting benadrukt dat deze stukken dateren van 2001 dan nog is dit geen bewijs zijn van de waarachtigheid van de feiten. Verwerende partij wijst ter terechtzitting nog terecht op de aan het administratief dossier toegevoegde informatie waarbij het eenvoudig is dergelijke documenten te laten aanmaken mits betaling.

3.5.2. De overige documenten en verklaringen kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten nu de kern van verzoekers asielrelaas met name zijn bekering ongeloofwaardig is.

3.6. Waar verzoeker zich beroept op het algemeen geweld ten aanzien van sjiieten kan slechts vastgesteld worden dat verzoeker zijn bekering niet aannemelijk maakt. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat zelfs al waren verzoekers verklaringen waarachtig -wat niet is aangetoond- dan nog kan de Raad niet inzien waarom hij zijn land moet verlaten omwille van problemen met "*enkele soennieten uit zijn dorp*". In zoverre verzoeker sympathieën had voor het geloof van zijn vrienden dan kon hij zich genoegzaam vestigen in een ander landsgedeelte of een grote stad.

3.7. De door de commissaris-generaal correct weergegeven tegenstrijdigheden, vaagheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. De toegevoegde informatie aan het verzoekschrift (stukken 8) zijn niet dienstig nu verzoeker geen bekering aantoont. De situatie in Pakistan is daarbij bijzonder complex en er kan niet zonder meer gesteld worden dat de autoriteiten de bescherming van de inwoners van het land niet ernstig nemen (zie toegevoegde informatie over optreden van de Pakistaanse overheid). Binnen de beoordeling van de vluchtelingenconventie en de subsidiaire bescherming is het niet redelijk te verwachten dat de bescherming door de nationale autoriteiten van hun onderdanen totaal en onafgebroken moet zijn. Met name de bescherming tegen arbitraire terroristische daden is in elk land bijzonder moeilijk. Daarbij blijkt (zie Subject Related Briefing "Pakistan" "Algemene Veiligheidssituatie, 31-10-2012") daarenboven dat de situatie in Punjab overwegend rustig is en er geen sprake is van een situatie van veralgemeend geweld. De situatie in Islamabad wordt zelfs doorlopend kalm en vredig genoemd. Verzoeker draagt geen enkel concreet en objectief verifieerbaar element aan ter weerlegging van deze bevindingen, zodat deze onverminderd overeind blijven.

4.1. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Waar verzoeker vraagt om minstens de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

5.1. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een oktober tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK